

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du var sammen med oss i dag.

Familien

ERNA
Borgen

© inmemory.no

*Aud Emma Susanne
Nordstrand*

* 29.03.1927 † 07.04.2023

Doerberg kirke 21. april 2023

ÅPNINGSSALME

Gud, når du til oppbrudd kaller,
hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder,
arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder,
tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder,
takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp,
takk for smertens bitre dåp!

Gud, for deg jeg vil meg bøye,
skrifte all min synd for deg.
Alt det skjulte ser ditt øye,
ser du troens gnist hos meg?
Dårlig lød jeg Jesu bud,
fattig var mitt ord om Gud.

Jesus sitter ved mitt leie,
han har tid når andre går;
han sin fred meg gir i eie,
han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korsets lys
midt i dødens kolde gys.

Gud, som meg til arbeid kalte,
og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte,
og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt!
Kle meg i din hvite drakt!

FØR TALEN

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

ETTER TALEN

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

